

עושין פסין פרק שני עירובין

כה:

עין משפט
נר מצווה

מסורת הש"ס

(6) רשות דין בסוג סטמן נבדך על אוחזת היול קמץ כל מומחיותיו ועל שאלת הדרה הוא נודע בסירובו כי מה שטען לנו פדריך הרקון סטמן נגיד ומי יתיר בפצעתו מחייבנו לחייבו דין והוא יוציא:

הכ' נמי הב' ע אמר רבי זירא במלואו לחצץ וזה המותר לו אוסרו שימוש לרבי שמעון מוחצות דאמר מילאו לחצץ חצר מאי מעכו דאית שכחת לה איפכא יר מוחצות מירא ברו בסוגה בותנה

שס סימה מוקפת מצלט פ' עפקנין דעביד בעיללא. רכ' דמנונס מלונגה נמקהש גב' לחילן גלען ספדר סטעה ווע' עיבודא כי אקסדרו עיברדה כי אוריולא ומורניה בקרפף שנפרה שאסדור מ"ט הוואיל זא שטאכזוף לה רב יוסק וכוי אורה אל אב' כמאן טרכבי י'

רְבִירִיתָא דַּאֲפְרִינָא סַבָּר
יִסְמֹכֵק אֲגֹנָא גְּנוּאַתָּא
מִשּׁוּם דָּאַתוֹ יִמְלֹאֵי אַמָּה
הַחַדְךָ מִחְזִיקָּתָא לְנוֹעַי עַבְדָּה
הַחַדְחַיָּא אַבּוֹגְנָאָקָה דָּהָוָה
בְּבוֹסְטָנִיהָ אֶלְלָה לְרַב הַוּאָן
וּרְוַרְתָּה תְּקִנָּתָה דְּלָמָּחָר נַאֲכָרָה
עַבְדָּר קְנָה קְנָה פְּחוֹת
קְנָה קְנָה כְּלָמָּדָה
עַרְבָּנוּ לוּ נָמִי קְמַעְמַעְן
תְּחַלְתָּר מִוְרָל פְּלַלְלָל
יִסְמָס מִיְמְרוֹלָה עַגְגָּן
לְרַטְלָלָל בְּמַנוּ לְכַמְלָתָה
מַעַן קְרַבָּה כְּלָל דְּפִירָן
וְגַגְגָּה לְקַרְבָּפָּה:
וְגַגְגָּה לְקַרְבָּתָה וּקְרַבָּתָה, וְקָלָה
עַכְלָה מַלְרָה נָמִי לְקוּוֹרָה
סְמָקָהָס הַלִּיְלָה מִזְקָהָמָרָה
סְמָקָהָס הַלִּכָּה יוֹתָר סְכָהָה עַל
סְמָקָהָס הַלִּכָּה דְּמַמְיָה וְיַיְלָה דְּמַמְקָוָתָה
סְמָקָהָס הַלִּכָּה מִלְחָמָה וּמִלְכָמָה הַיְלָה
סְמָקָהָס הַלִּכָּה מִלְחָמָה וּמִלְכָמָה הַלִּכָּה
זַוְמָנִין דְּשַׁבְּחָתָה לְהָ
גָּדוֹלָה מִן אַתָּהָרָה וּמִדְגָּנָטָה
סְמָקָהָס רְקִוּוֹתָה לְלָל מִימָּרָה
לְמַמְלָךְ לְלָל שָׁמָר וּקְלָמָּךְ
לְלָמָד קָן וּוֹמָר בְּקַרְבָּךְ

ר' נבניש נאות
אמר לית אמר במאן בר
שמעון, וזה שאמר ר' יונה
שמעון בכון בדור גנות
הערבי, אשר שוד גנות וחוד
החרזות ואחרו קרטופת.
שליך עיון פסחן

